к҃ фалчѧ за виноград (24 v), к҃ бон, ѡ шпѣ (12), два млин сѣ пнѡ (23), а҃ ковор (22), а҃ кон шн панѧа месѣн, цергар (28). Cuvintele românești însă apar în *Pomelnic* paralel cu termenii slavi respectivi (воевод | воевода, ерѳ | ерен, ѡ крѹч ферекатѣ | кръсты окованы) și numai arareori ele reprezintă forma unică pentru exprimarea unei noțiuni пнѡ, циганкь). Substantivele românești sînt notate în *Pomelnic* fie cu terminațiile românești (кънделницѫ, трапезаре, злоци, ка[н]такозинеци), fie sînt supuse flexiunii slave на Поутнон, ѡт Молдовц, сѣ коликоѫ). Cel mai adesea însă rămîn la forma nominală: на Трон а, на Серет, ѡт слатинѫ.

Semnalăm de asemenea ca element românesc articularea numelor proprii de persoană masculine (Boldescul, Prăjăscul, Neagul, Danul, Mihul, Dadul, Stanciul), sau *u* final la substantivele masculine terminate în *-i* (Andreiu, Pănteleiu, Nicolaiu, Dosotheiu, Erotheiu).

LISTA SEMNELOR FOLOSITE

( ) Prin paranteze rotunde se coboară literele sau cuvintele suprascrise.
[ ] În paranteze drepte este refăcut textul lacunar.
< > În paranteze ascuțite sînt încadrate notele marginale.
cursiv Prin scriere cursivă se evidențiază în traducere cuvintele care au existat în formă românească în original (inclusiv apelativele devenite nume de familie).
= Cu două linii orizontale se subliniază titlurile.
| O linie verticală marginală notează scrierea textului de către scriptorul principal, dar într-o perioadă mai tîrzie.
‖ Două linii verticale marginale notează textul scris în diferite epoci și de scriptori diferiți.
/ O linie oblică notează sfîrșitul filei de manuscris.
~ Tilta deasupra cuvintelor simbolizează prescurtarea.
~ Tilta deasupra unor litere simbolizează valoarea cifrică.

f. 1 Зде помнаѫт сѧ госпо(да)рѣ Земли Мо(л)дав(ь)стѣи
Помѣни ги҃ дш҃ѧ раб(ъ) свои(Х).

Іѡ Ѧлеѯандр(ъ) Воевода старїи, Іѡ Стефанл Воевода старїи и сн҃ь его Петръ. Воевода, Богданъ Воевода. Іѡ Стефанъ Воево(д) мла(д). Іѡ Петръ Воевода и гпж҃(д)а его Марїѧ, и г(с)пж҃(д)а его Елена. Іѡ Стефанъ Воево(д) мла(д), Іѡ Ѧлеѯандръ воево(д) и гспж҃(д)а его Роѯанда, и сн҃ь его Богданъ Воево(д). Іѡнъ
f. 1v Воевода/и г(с)пж҃(д(а его Ѳеѡ(д)сїѧ и чѧ(д) и(Х). Іѡ Еремїѧ Могіл(а) Воево(д) и мти его Марїѧ, и г(с)пж҃(д)а его Елесаѳа. Іѡ Костанти(н) Воево(д). Іѡ Симнѡн(ъ) Воево(д) и г(с)пж(д)а Меланїа и чѧ(д) нХ(ъ). Іѡ Стефанъ Воево(д) и рѡ(дї)телеи его, и чѧ(д) и(Х), Ливїинь и г(с)пж(д)а Магдалина, Роѯандра, Панавра, Настасїѧ. Іѡ Миро(н) (Барновскыи) Воево(д) и рѡ(дї)теле(и) его Доѹмитрѹ, Саѳа и чѧ(д) и(Х).

[Іѡ ѥ]ѡнстан(ъ)тинъ Воево(д) и сны его, (Іѡ) Ѧн(ъ)тиѡ(Х) Воево(д). Іѡ Димитрїи Воево(д) и родителе его Тоѹдоръ, Макрина монаХїѧ, г(с)пж(д)а Ѧнница, Марїѧ, Ѧлеѯан(ъ)дра, го(с)по(ж)да Екатерина ї че(д) (Х). Іѡ Дѹка Воево(д) и (г)пж(д)а его Настасїѧ и чѧ(д) и(Х). Іѡ(н) Неколае Воево(д) и гпь(жд) е҃ По(р)Хір[а]. Иѡ Кѡста(н)ти(н) Воевѡ(д) и гпъж(д)а его Катрина.